

Η ΠΡΟΟΔΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

Συνδρομή προπληρωτέα
 Ἔτησία δρ. 7
 ἑξαμηνία » 4
 τριμηνία » 2 50

Υπεύθυνος Συντάκτης
 Γρηγόριος Νικολάου
 ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
 Χρήσου Χριστοδουλοπούλου

Πᾶσα διατριβὴ ἐνυ-
 πόγραφος γίνεται δεκτή
 Τὰ χειρόγραφα δὲν
 ἀποδίδονται.

Η ΕΥΧΗ ΜΑΣ

Δὲν ἦτο ἐκλογικὴ νάρκη ἡ ἔλλειψις ἐκλο-
 γικῶν ταραχῶν ἐν τῷ Κράτει, ἀλλὰ σκέψις
 σοβαρὰ τοῦ Λαοῦ περὶ τῆς τύχης καὶ τοῦ
 μέλλοντός του.

Ἀπηύδησεν ὁ Λαὸς ἐκ τοῦ πολιτικοῦ ἀντα-
 γωνισμοῦ καὶ ἐμελέτα ἡρέμα τὴν ἀπόφασιν
 ἣν ἐμελλε νὰ ἐπιδώσῃ κατὰ τὰς ἐκλογὰς
 ταύτας.

Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ λησμονήσῃ οὔτε τὸ
 Οἰκονομικὸν χάος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐρρίφθη, οὔτε
 τὸν φόρον αἵματος, εἰς ὃν ἐπανειλημμένως μά-
 τιν ὑπεβλήθη. Ἐμελέτα τὴν διόρθωσιν πάν-
 των, καὶ ἰδίᾳ ἑκαστος ψηφοφόρος, ἑκαστος ἐκ-
 λογὺς, ἐξετίμα τὴν ἀξίαν ἑκάστου μέλλοντος
 ἀντιπροσώπου του.

Τῷ ὄντι δὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς 7 Φε-
 βρουαρίου παρέχουσιν ἐλπίδας κρείσσονος μέλ-
 λοντος, καθόσον πρωταγωνιστούσης τῆς ἐκ-
 λογικῆς περιφερείας τῆς Πρωτευούσης τοῦ Κρά-
 τος, ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ ἄνδρες, παρ'
 ὧν δύναται νὰ ἐλπίζῃ ἡ Πατρίς διόρθωσιν τῶν
 κακῶς ἐχόντων, ἐπούλωσιν δὲ τῶν φοβερῶν
 τραυμάτων, ὅσα ἀνόητος καὶ ἀσυνείδητος πο-
 λιτικὴ μέχρι τοῦ νῦν κατένεμεν.

Δὲν ἐφείσθη ἡ ψῆφος τῆς 7ης Φεβρουαρίου
 οὔτε στρατηγῶν ἐστεμμένων, οὔτε δημαγω-
 γῶν ἐπιτηδείων καὶ λαοπλάνων, ἀλλ' οὔτε καὶ
 ἐκείνων, οἵτινες διὰ τοῦ περισσοῦ χρυσοῦ των
 ἐξηγόραζον τὴν ψῆφον τοῦ Λαοῦ.

Δὲν ἐλυπήθη τούτους, διότι κακοπαθεῖ καὶ
 ἀξιοπαθεῖ ὁ πολίτης ἀκόμη, ἐνῶ δὲν ἦτο ἄξιος
 τοιαύτης τύχης.

Ἐχομεν πλέον ἀνάγκην νὰ μᾶς κυβερνή-
 σωσιν ἄνδρες φιλότιμοι, ἄνδρες αἰσθηματῖαι,

ἄνδρες νὰ πονῶσι τὴν Πατρίδα των, καὶ ἱκα-
 νοὶ νὰ κινδυνεύωσιν ὑπὲρ Αὐτῆς, καὶ ἐν ἐνὶ
 λόγῳ ἀνθρώποι οἰκοκυρατοί.

Εἰς κόρακας εἰ πεφυσωμένοι ἄσχοι, καὶ ἐ-
 κείνοι εἰ ὅποιοι μόνον εἰς θεωρίας καὶ λόγους
 ἐφάνησαν ὑπέρχοι.

Τόπον εἰς τοὺς σφριγῶντας νέους ἀντιπρο-
 σώπους τοῦ ἔθνους, νὰ ἀναλάβωσιν ὡς κα-
 λοὶ πατριῶται, ὡς οἰκοκυρατοί, τὴν διεύθυνσιν
 τοῦ Κράτους.

Τόπον εἰς αὐτούς, διότι θὰ ἔχωσι τὸ θάρ-
 ρος, μὲ τὸ ὁποῖον ὥπλισεν ἡ Πατρίς περιβα-
 λούσα διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς, νὰ πατάξω-
 σι πᾶσαν ἠθικὴν ἐξαχρίωσιν, νὰ περισυλλέξω-
 σι τὰ ναυάγια τοῦ παρελθόντος καὶ περισώ-
 σωσι πᾶν τὸ ὑμεῖς. Θὰ ἔχωσι τὸ θάρρος νὰ
 μετέλθωσι τὰ δραστικώτερα φάρμακα ἐναν-
 τίον πάσης παλαιᾶς καὶ ἀμαρτωλῆς συνη-
 θείας, καὶ θὰ προσπαθῶσιν ἐπὶ τῶν ἐρείπειων
 τοῦ παρελθόντος ἀνοικοδομοῦντες νὰ ἀναδεί-
 ξωσιν εὐκλεᾶ καὶ ἔνδοξον τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ ἔθνος πρὸς τοὺς νέους τούτους ἀνιπρο-
 σώπους τοῦ ἀτενίζει μετ' ἐμπιστοσύνης, καὶ
 προσδοκᾷ ἄλλαγὴν τύχης.

Οὕτω ἐξελέγησαν, καὶ τοιοῦτοι πρέπει νὰ
 εἶνε, καὶ θὰ εἶνε ἐξάπαντος. Αὕτῃ δὲ καὶ ἡ
 εὐχή μας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

Εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς μεγάλας πόλεις ὑ-
 φίστανται νυκτερινὰ Σχολεῖα, καὶ τὰ ὅποια
 φοιτῶσι παῖδες πτωχοὶ εἰς μὴ δυνάμενοι ὡς
 ἐκ τῆς ἐργασίας των πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἀ-

ναγκαίων πρὸς τὸ ζῆν, νὰ ἀκολουθῶσι μαθήματα εἰς τὰ Δημόσια Σχολεῖα.

Δὲν ἀξιῶμεν, ὅτι ἡ Λευκὰς δύναται νὰ ἐξομώθῃ πρὸς τὰς μεγάλας πόλεις, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ μένωμεν καὶ στίσιμοι. Καὶ οὐκ ἐκεῖ γίγνεται τέλειον, ὡς γείνη ἐνταῦθα ἐν σμικρῷ.

Οἱ εὐκατάστατοι τοῦ τόπου αὐτοῦ εἰσφέρωσι τὸν ὀβολόν των. Οἱ φιλότιμοι καὶ ἀνεπτυγμένοι νέοι, ὧν δὲν ὑπερεῖ ἡ Λευκὰς, αὐτοὶ εἰσφέρωσι τὰ φῶτά των. Καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ, ὅ,τι ἕκαστος δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς καταρτισμὸν μιᾶς τοιαύτης Σχολῆς, αὐτὸ μὴ ὑστερήτῃ.

Εἶνε ἀνάγκη διὰ τὸν τόπον μιᾶς τοιαύτης Σχολῆς, ἐν ἧ οὐ μόνον νὰ διδάσκωνται γράμματα, ἀλλὰ περισσώτερον πράγματα.

Τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶνε ἀρίστα, καὶ ἀπὸ δεῖξις περιφανῆς, εἶνε ἡ μόρφωσις ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, ἰδίως τιμιότητος, τῶν ἀπόρων παιδῶν εἰς τὰς τοιαύτας Σχολὰς τῶν ἄλλων πόλεων.

Ἄς συστήτῃ ὁ βέκτης Κύριος Δήμαρχος μιάν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν του, καὶ τὸ ἔργον ἐτελείωσῃ. Δὲν θ' ἀρνηθῇ κανεὶς νὰ εἰσφέρει τὸ κατὰ δύναμιν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Θαυμάζομεν πῶς, ἐνῶ εἰς ἅπασαν τὴν ὑψηλὴν ἡ γυμναστικὴ ἤρξατο νὰ λαμβάνῃ, ἣν εἶχε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις θέσιν, ἐνῶ παντοῦ ἰδρύνονται Γυμναστήρια, ἐνῶ παντοῦ καταβάλλονται ὑπέρογκα χρηματικὰ ποσὰ πρὸς διακόσμησιν καὶ συντήρησιν τῶν Γυμναστηρίων πρὸς ἐκτέλεσιν Γυμναστικῶν καὶ ἀθλητικῶν ἀγώνων, ἐνῶ εἰς ὅλας τὰς πόλεις ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας ἕκαστου ἔθνους μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ τελευταίου χωρίου οἱ ἐπιφανέστεροι τῶν ἐπιστημόνων πολιτῶν δὲν παύουσι διὰ μακροτάτων ὁμιλιῶν νὰ ἀνακηρύττωσι τὰ τῆς γυμναστικῆς πλεονεκτήματα. Ἐνῶ ἅπαντες οἱ ὑπουργοὶ τῆς παιδείας ἀπὸ τοῦ μακαρίτου κ. Λομβάρδου εἰργάσθησαν ὡς ἐργάζεται καὶ ὁ νῦν κ. Μομφερᾶτος ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς Γυμναστικῆς. Αἱ ἐνέργειαι δὲ ὅλων τῶν ἀνωτέρων ἐπισημοτήτων ἐστέφθησαν ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας διότι οἱ λαοὶ κατανοήσαντες τὸ ἀπαραίτητον καὶ ὠφελιμώτατον τῆς γυμναστικῆς ἡγάγησαν καὶ ἡσπᾶσθησαν αὐτήν. Μόνον ἡ Λευκὰς ἡ χώρα αὕτη τῆς ποιήσεως τῶν ἐρώτων, μόνον ἡ Λευκὰς καθεύδει τὸν νύδηλον τῆς στασιμότητος ὕπνον ἀδιαφοροῦσα πρὸς τὴν πρόοδον, ἀδιαφοροῦσα πρὸς πτωχόν

ἐργάτην ὅστις κατὰ τὸν μῆνα Μάιον τοῦ 1896 ἱδρυσεν Γυμναστήριον ἀνάλογον τῆς ἡμετέρας πατρίδος καταβάλλων καθημερινῶς ὑπερανθρώπους κόπους καὶ ἀναλόγως τῆς θέσεώς του δαπάνας πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ. Ναὶ ἀδιαφορεῖ, ὅτι ὁ ἀνωτέρω πτωχὸς ἐργάτης ἐπέκαλῆσθη τὴν συνδρομὴν τοῦ δήλου. Καὶ τὸ εὐγενὲς καὶ φιλοπρόδοτον τοῦ Δήμου Συμβούλιον βλέπων τὴν ὅσον εὐπῶ καταστροφὴν τοῦ καταστήματος τούτου ἐψήφισεν ὑπὲρ αὐτοῦ μικρὸν ἐτήσιον ἐπίδομα, ὅπερ ἡ Σεβαστὴ Νομαρχία ἐνέκρινεν. Ἀδιαφορεῖ, ὅτι καὶ μ' ὅλον τοῦτο δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς ἐτι χρόνος καὶ τὸ Γυμναστήριον τοῦτο θέλει μεταβληθῇ καὶ αὖθις εἰς Κοπρῶνα ὅπως ἦτο καὶ πρότερον ὁ χώρος οὗτος. Θαυμάζομεν πῶς ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Γυμναστηρίου τούτου ἀπευθυνθεὶς παρακλητικῶς εἰς πολλοὺς τῶν ἐγκριτωτέρων συμπολιτῶν μας, ἵνα ἀναλάβωσι τὴν προστατευτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Γυμναστηρίου ἠρνήθησαν πλὴν τῶν κ. κ. Ἀριστομένους Ἀλθανίτου ἱατροῦ καὶ Περικλέους Καλκᾶνη δικηγόρου, οἵτινες καὶ πάλιν ἐν ὧς τοσούτους ἀγῶνας εὐγενῶς κατέβαλον δὲν ἠδυνήθησαν οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ προάξωσιν αὐτό. Ὡ! Λευκὰς, Λευκὰς ποῦ εἶναι ἡ Σαπφώ, ποῦ οἱ Ζαμπέλιοι, ποῦ ὁ Ἀριστοτέλης ἵνα θρηνησῶσι τὴν ἀθλιότητα ταύτην.

— Εἰς τὸ Κηροπλαστεῖον τοῦ κ. Γερασίμου Κατση πωλεῖται φύλλον διὰ γαλακτοπούρικα πίταις καὶ τὰ παρόμοια.

— Τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀγίας Παρασκευῆς πιλοποιεῖον μετεφέρθη κάτωθι τῆς μεγάλης οἰκίας ἀδελφῶν Μαυροειδῆ.

(συνέχεια)

Περὶ διαπλάσεως τῆς νεολαίας

Ἡ παιδεία αὕτη, ἣς ὁ σκοπὸς εἶνε ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς ἀληθείας καὶ ἡ ἀπέλασις παντός κακοῦ, ἡ παιδεία νῦν στερηθεῖσα, ὡς μὴ ὤφειλε, τῆς βακτηρίας αὐτῆς, ἔχει ἀνάγκη τῆς ἀρετῆς ὡς βάσεως, διότι ἄλλως καθίσταται δεινὸν ὄπλον ἐνισχύον τὴν ἀλογίαν, ὀπλίζον τὴν θρασύτητα καὶ παρωθοῦν ἀενάως τὸν ἄνθρωπον πρὸς κακουργίαν.

Ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη παρὰ τοῦ Θεοῦ θνητός καὶ ἀθάνατος, λογικός καὶ ἄλογος, ὕλικός καὶ αὐλός, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος. Καὶ διὰ μὲν τοῦ αὐλοῦ κοινωνεῖ ἐκείνου τοῦ ἰδανικοῦ κόσμου, κοινωνεῖ τῆς ἀληθείας ἐκείνης, ἡ ὁποία

ὡς ἰσχυρὰ ἠθικὴ δύναμις ἀείποτε ὑψουμένη ποδηγετεῖ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ αἶρει αὐτὴν ὑπερῆφάνως ὑπὲρ τὸν βόρβορον τῆς ὕλης, ἡ ὁποία ὡσαύτως ὡς ἀντίρροπος δύναμις ἐν τῷ ἀνθρώπῳ μοιραίως ἔλκει αὐτὸν εἰς τὰ χαμερπῆ τῆς κοινωνίας στρώματα, τὰ πάθη καὶ τὰ μίση. Ἡ δύναμις αὕτη ἀποτελεῖ τὴν ὁμάδα τῶν ἠθικῶν τῆς κοινωνίας ἀνδρῶν τῶν αὐστηρῶς ἀποδοκιμαζόντων καὶ τελεσφόρως κολαζόντων πᾶν ἑκτροπον ἐπὶ τῆς γῆς συμβαίνον. Ἡ διαύγεια τοῦ νοῦ καὶ ἡθους αὐτῶν ἀποτελεῖ καὶ ἐκπροσωπεῖ τὴν ἀληθῆ δαδα πάσης ἡθικῆς, παντός θρησκευτικοῦ καὶ πολιτειακοῦ φρονήματος καὶ τὸν εὐδιον ἐκείνον λιμένα πρὸς τὸν ὁποῖον πᾶσα σαλευομένη πολιτεία προσηκόντως καὶ κατ' ἀνάγκη προστρέχει. Διὰ δὲ τοῦ ὕλικου κοινωνεῖ αὐτοῦ τοῦ ὀρωμένου κόσμου τοῦ πληροῦς διαφθορᾶς καὶ κακουργίας καὶ ἀπάτης· διότι τὰ τῆς ἀρετῆς ἐρεῖμια δὲ σήμεραι ἐκλείπουσιν. Τίνα ἄρα γε εἶνε ταῦτα; Ταῦτα εἶνε ἡ ἠθικὴ τῶν γονέων ἀμβλυωπύων τῶν ἡδῆ καὶ μάλιστα χαιρόντων πρὸ πάσης κακοηθείας τῶν προσφίλων αὐτοῖς τέκνων. Εἶνε ὁ χαρακτήρ ἐκεῖνος τοῦ πατρὸς ὑπὲρ τῆς τιμῆς, ὁ ὁποῖος δυστυχῶς ἐτράπη εἰς ὑποστήριξιν μὲν τῶν ἐγκληματούντων πολιτῶν καὶ εἰς θωπείας καὶ δικαιολογίας τῶν παρεκτροπένων νεανιῶν! Ταῦτα πάντα ἀληθῶς ἀποτελοῦσιν ἀνατροπὴν τοῦ πνευματικοῦ προορι-

σμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ θριαμβευτικὴν νίκην τοῦ κακοῦ.

Ἐμβλέψατε νῦν εἰς τοὺς ἀθρήσκους, ἀλλὰ καλουμένους πεπαιδευμένους τῆς γῆς. Ἐκεῖ θὰ ἴζητε, ὅτι οὐδεμία τῶν γνώσεων αὐτῶν εἶνε ὑγιής, οὐδεμία ἀπόλυτος καὶ ἀνδρική ἀλήθεια ἐκ τῶν χειλέων αὐτῶν ἐκπέμπεται, διότι ρυθμίζουσι τὰ πάντα κατὰ τὸ ἴδιον συμφέρον, ἀλλὰ μόνον ψιττακισμὸς ξένων γνώμων, αὐτοὶ δὲν κατανοοῦσι καὶ σύστημα ἀντιφατικῶν ἰδεῶν, ὅπερ αὐτοὶ μὲν καλοῦσι κοινωνιστικόν, οὗ ὁμῶς τὰ τε θεμέλια καὶ ὁ σκοπὸς τυγχάνουσιν ἄγνωστα, διότι ὁ πνευματικὸς προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου κεῖται εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὸν πρακτικόν. [ἔπεται συνέχεια]

— Χθὲς ἀνεχώρησεν δι' Ἀθήνας ὁ συμπολίτης μας κ. Σ. Δρακόπουλος φοιτητὴς τῆς Νομικῆς εὐχόμεθα αὐτῷ καλὸν κατευόδιον.

Κατ' αὐτὰς θέλει ἀρχίσῃ νὰ ἐκδίδηται τακτικῶς ἡ ἐφημερίς «ΚΛΕΙΩ» συντασσόμενη παρὰ τοῦ κ. ΜΥΣΤΑΘΙΟΥ ΒΕΡΡΟΙΩΤΗ Ἱατροῦ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Τὸ τῆς συμπαθείας, ἐκτιμήσεως καὶ ἀνεξαρτησίας φρόνημα, ὅπερ ἐξεδηλώθη ὑπὲρ ἐμοῦ κατὰ τὰς ἀρτι διεξαχθείσας ἐκλογάς· ὑπὸ τῶν φίλων συμπολιτῶν μου μὴ συνδεομένων δι' οὐδενὸς δεσμοῦ ὑποχρέωσης πρὸς ἐμὲ μοὶ ἐπιβάλλει τὸ καθήκον ὅπως ἐκφράσω αὐτοῖς ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰ συγχαρητήριά μου, ἀφ' ἐτέρου δὲ τὰς ἐγκαρδίας εὐχαριστήσεις μου.

Λυποῦμαι μὴ δυνάμενος ὡς ἰδιώτης νὰ ἐκπληρώσω ἐκεῖνο ὅπερ ἐπεδιόκων ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς φιλτάτης μου πατρίδος ἧς καὶ μόνον τὸ ὄνομα δι' ἐμὲ, ζῶντα μακρὰν αὐτῆς, ἀπετέλει τὴν μεγαλητέραν παρηγορίαν.

Σὰς διαβεβαιῶ ὅτι οὐδέποτε θέλω παύσει εὐγνωμονῶν πρὸς λαὸν μεθ' οὗ ἐγκάρδιοι δεσμοὶ μὲ συνδέουσιν καὶ παρέχων πρὸς αὐτὸν πᾶσαν ἀγαθὴν ὑπηρεσίαν, ἣν αἱ προσωπικαί μου δυνάμεις μοὶ ἐπιτρέπουσι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Λευκὰδῃ τῇ 10 Φεβρουαρίου 1899

Ὁ Συμπολίτης σας

Α. ΨΙΛΙΑΝΟΣ

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Τῆς 7ης Φεβρουαρίου 1899.

Δῆμος Λευκαδίων	Δῆμος Καρυᾶς	Δῆμος Ἀπολλωνίων	Δῆμος Εὐγέρου	Δῆμος Ἐξαλομένου	Δῆμος Ἐξανθείας	Δῆμος Σφακιωτῶν	Δῆμος Ταφίων
Α. — Β. 1131 521	Α. — Β. 557 582	Α. — Β. 496 454	Α. — Β. 339 364	Α. — Β. 387 140	Α. — Β. 572 140	Α. — Β. 631 340	Α. — Β. 340 4221
Βαλαωρίτης 779—317.	368—406.	306 — 253.	146 — 225	271 — 87	369	434	Σύνολον 260 4221
Βερόσιώτης 606—166.	335—193.	192 — 131.	144 — 178	458 — 60	128	130	192 2613
Καλάνης 535—162.	179—207.	367 — 279.	105 — 281	243 — 96	227	177	85 2943
Μπογδάνος 498—182.	110—95.	91 — 113.	40 — 63	73 — 13	135	407	96 1616
Πετρινίτης 284—118.	71 — 96.	123 — 133.	85 — 122.	72 — 22.	146.	400.	171. 1543
Τσαρλαμπᾶς 556—305.	263 — 366.	295 — 306.	283 — 210.	258 — 76.	284.	258.	162. 3622
Φίλιππας 767—268.	205—315.	208 — 219.	103 — 138.	230 — 57.	372.	273.	207. 3364
Φίλιππας Η. 465—299.	386—372.	156 — 265.	86 — 34.	406 — 25.	419.	534.	75. 3219
Ψυλιανός Α. 539—215.	335—260.	351 — 342.	116—120	222 — 42.	184.	201.	194. 3124

Τὸ ὅχι παρελείψμεν

Τὸ ἔργογραφεῖον κεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, ἐνορίαν ἀγ. Γεωργίου ὀπισθεν τῆς μεγάλης Οἰκίας ἀδελφ. Ἀρέθα